

jeg i sin Tid kæmpede som en Løve for at faa Valget i Skanderborg godkendt. Ja, det er rigtigt, men Ministeren, som har læst Referatet deraf, vil ogsaa være kommen til det Resultat, at jeg tabte Slaget. Folketinget har en anden Opfattelse, og det er den afgørende. Naar man taler om Folketingets Standpunkt, saa er det det Resultat, som fremkommer, naar Flertallet har stemt om Sagen. Jeg har hævdet den Anskuelse, at Valglisten er det tilgrundliggende for Valghandlingen, og at Valgbestyrelsen og Stemmemodtagerne skulle følge dem. Valglisteførerne have ikke andet at gøre paa Valgdagen end strengt at holde sig til Valglisten. Om den er forkert eller ej, er en Sag for sig. Men man har — det ved den højtærede Minister lige saa godt som jeg — med Styrke hævdet i dette Ting, at naar Sagen saa kommer herind, og der er Spørgsmaal om Valgets Godkendelse, saa er Folketinget Højesteret, saa ere vi selv suveræne, det er os, som skulle dømme om, hvorvidt et Valg maa godkendes. Hvis Valgets Udfald er kommet til Stede paa en Maade, som er forbudt i Grundloven, saa have vi med Styrke her i Tinget hævdet den Opfattelse — og jeg skal ikke nægte, at jeg deler den —, at paa Valgdagen skal man følge Listerne; men naar vi herinde drøfte Spørgsmaalet om Valgets Gyldighed, saa ere vi ikke forpligtede til alene at følge Valglisten. Men Folketinget har Ret til at tage andre Momenter i Betragtning, og de Momenter, som Folketinget har ment skulde tages i Betragtning, vare, at Valget skulde forkastes, hvis Valglisten vare saa skødesløst affattede, at de vare ubrugelige for Afstemningen, og at et Valg kunde forkastes, dersom det var tilvejebragt ved Stemmer, som man ifølge Grundloven ikke var berettiget til at afgive.

Men det er ikke det Spørgsmaal, her foreligger; her foreligger vel forskellige Klager over Folk, som have stemt, men som ikke burde stemme, men det, som navnlig er Hovedsagen, er det, at jeg og Flertallet ville væge os imod, at vi faa indført den Skik at stille Tidsfrister, saaledes som det faktisk her er indført, at Formanden hvert 5te Minut raaber, om der er nogen til Stede, som vil stemme. Hvorvidt det har haft Betydning for Valgets Udfald, hvor mange Stemmer der har været afgivet derefter, maa undersøges. Det kan ikke undersøges her, men det maa undersøges i Udvalget. Nu hører jeg, at det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg) har faaet det Resultat ud af sine

Undersøgelser — han er jo Medlem af Afdelingen —, at 14 Stemmer ere tvivlsomme. 14 Stemmer kunne siges ikke med Rette at være afgivne. Den højtærede Minister mente ikke, at det Tal var rigtigt, han er naaet til 12. Der er kun den lille Forskel mellem den højtærede Minister og det ærede Medlem, at den højtærede Minister mener, at der er 12 Stemmer, som kunne være tvivlsomme, mens det ærede Medlem mener, at der kan være Tale om 14. Der er saa kun 2 Stemmer tilbage. Men disse to Stemmer, ja, det kan endog meget let være 4 eller 10 eller flere — kunne være komne til Stede netop ved den urigtige og ulovlige Maade, hvorpaa Valghandlingen her er bleven udhalet. Derfor siger jeg ikke, at dette Valg skal forkastes, thi vi have ikke haft tilstrækkelig Tid til at undersøge det. Vi have ikke en Gang kunnet se de Stemmesedler, som den faldne Kandidat beklager sig over bleve erklærede ugyldige paa Grund af den lille Mangel, at Krydset, som viser, at det er den faldne Kandidat, man har villet stemme paa, er gaaet for højt, saaledes at det er gaaet over Stregen. Alt det have vi ikke kunnet faa Lejlighed til at undersøge. Det maa undersøges i det Udvalg, der har med den Sag at bestille.

Jeg fastholder derfor, trods alle de gyldne Ord, der ere faldne fra forskellig Side, Flertallets Standpunkt i denne Sag, at vi ikke kunne indstille Valget til Godkendelse, men maa henstille det til nærmere Undersøgelse i det staaende Valgbrevsudvalg.

Grønberg: Den ærede Ordfører (Berntsen) siger, at jeg gjorde et Forsøg paa at fortolke Valgloven, idet jeg benyttede mig af dette lille Ord „hen“. Men det var rent tilfældigt, det var ikke, for at jeg derved vilde forbedre Loven i den Retning, som jeg ønsker, thi den siger akkurat det samme, naar jeg læser den ordret, idet man skal begive sig til det Sted, som for Vælgerne er betegnet som Slutningsstemmestedet, og derfra skal saa Varslet, Opfordringen om at komme og stemme, gives. Jeg vil hævde, at dette lige saavel kan være udenfor Stedet som indenfor, og det er i Virkeligheden et af de Punkter, som ligge os imellem her, om det har været uberettiget eller ukorrekt, at Formanden er gaaet ud i Gaarden for at rette denne Opfordring til Vælgerne, eller om han skulde være bleven i Gymnastiksalen. Jeg mener, det er i fuld Overensstemmelse med Valgloven, at han